

ни! Дано поживѣемъ и умремъ въ вѣрж-тжъ,
къмъ Божій-тъ сынъ, който ны е възлюбилъ,
и е далъ себе си за насъ; — въ вѣрж-тжъ, ко-
ято е нелицемѣрна, и присноживущо начало
на послушаніе, святость, радость, любовь и
благодарность.

МАЛОВѢРНОСТЬ ДАЛЕКО.

- 1 Маловѣрность, далеко отъ мене иди,
Защото е близо Спаситель-тъ ми :
При него притичамъ отъ всекъ бѣдъ :
Христосъ е въ корабъ-тъ; волны не брѣгжъ.
- 2 Наистинжъ азъ нему злѣ съгрѣшихъ,
И неблагодарно азъ го забравихъ,
Обаче той никакъ не мя забрави,
Но пѣть-тъ ми пази, ще мя съхрани.
- 3 За скърбъ или болжъ защо да роптѣжъ ?
Въ лишеніе, бѣдствіе и тѣснотжъ ?
Понеже азъ мене ты страдаше все,
Азъ да не търпѣжъ ли за тебе, Христе ?
- 4 Нека пѣть-тъ ми тъмень и тѣжъкъ да е ;
Христовый пѣть много по тъмень быде :
На тоя наставникъ всемѣдрый съвѣтъ
Ще мя занесе на небесныя-тъ свѣтъ.
- 5 Помага ми, ей, всяка вещь за добро,
И нищо не може въ конецъ да е зло,
Побѣдитель ще видѣжъ святж-тжъ горжъ,
И тамъ колко сладко ще пѣснопоѣжъ.